

traditione aliqua subiungendo quod per uiros nobiles Marinum Grimani ducham Crete et Marcum de Molino eius consiliarios dicitur eidem Raynucio quod postquam predicta eius uxor maritata est in latinum, dicto priuilegio amplius gaudere non debet nolendo quod dictus Raynucius habeat ipsos equos supplicando nobis quatenus super hoc de opportuno prouidere remedio dignaremur. Unde examinata eiusdem Raynucij petizione que examinanda, commissa fuit uiris nobilibus Marco Cornario olim duche Crete, Jacopo Bragadino olim consiliario, Nicolo Superancio, Francisco Bono et Nicolao Contareno sapientibus super negocijs Crete et eorum deliberatione et consilio superius uisis et intellectis litteris per ducham predictum super hoc negocium destinatis et pacti capitulo quod habuit contra dominum Alexium cum dominatione ducali; capta fuit pars quod meritis et fidelitate tam dicti quondam domini Alexij quam etiam Raynucij Geno predicti et predecessorum suorum mariti Beriole quondam filie Andree Calergi filij dicti quondam domini Alexij. Considerato etiam statu pacifico et quieto dicte insule quod scribatur duche et consiliarijs Crete quod permitant ipsum Raynucium Geno omni anno emere, pro parte contingente dictam uxorem suam equos septem ab armis uel roncenos ad utilitatem suam, et si non posset habere eos ad emendum, quod dominatio deinde faciat sibi dari quolibet anno pro iusto precio equos quinque ab armis si tot deficerent a numero dictorum septem, de illis qui sunt extra guarnicionem, secundum quod alias concessum fuit, dicto domino Alexio. Uerum si quo tempore guerre uideretur duche et consiliarijs suspendere istam concessionem possint id facere, sicut pro honore nostri dominij et bono statu insule uiderint conuenire intelligendo et declarando quod per hanc concessionem non intelligatur aliquod preiudicium generari juribus que habere posset idem Raynucius uel uxor eius per pacta olim habita cum prefato domino Alexio.

20

25

30

35

40

44

4

Εἰς τὸν Παῦλον Βενιέρην ρέκτορα Σητείας ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβῇ τῶν πλοίων τῆς Βενετίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἔλαφρῶν ἀποσκευῶν ὅπως μεταβῇ εἰς Βενετίαν. 1349, Αύγουστου 18.

5

*Πρεσβεία τιμαριούχων Κρήτης. 1349.**Πρεσβευτὴς Πέτρος Κουερίνης.*

Περὶ διαφόρων ἀντικειμένων.

1ον Αἴτοῦνται ὅπως δύνανται νὰ ἀποθηκεύωσι σῖτον, ὅταν ἡ ἀξία του είναι 25 ὑπέρπυρα τὰ 100 μουτζούρια.

‘Απαντᾶται ὅτι θέλουσι διαταχθῆ ὁ δούξ καὶ οἱ σύμβουλοι Κρήτης, ὅπως διὰ προκηρύξεως ἀπαγορεύσωσι τὴν ἀγορὰν σῖτου πρὸς ἐναποθήκευσιν, ὅταν ἡ ἀξία του κυμαίνεται εἰς ὑπέρπυρα 25,

ἀφίεται δὲ εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων νὰ ἐπιτρέψωσι τοῦτο. Ἐπιτρέποντες δῆμος τὴν ἐναποθήκευσιν νὰ τηρῶσι βιβλίον, εἰς ὃ νὰ ἀναγράφεται ἡ πατέρας ὃ ἐν ἀποθηκεύσει σῖτος.

2^{ον} Αἴτοῦνται τὴν συγχώνευσιν σερβιτοριῶν διαφόρων τιμαρίων μετὰ τῶν ἵππαρχιῶν των.

Ἄπαντάται ὅτι δέον νὰ ἐνεργήται ὅτι συμφέρει εἰς τὴν νῆσον, ἢτοι τὰ ἀποφασισθέντα ἐπὶ τῆς δουκείας Φιλίππου Μπελένιου (1325-27), συμφώνως πρὸς τὰ δόποια ἐνεργεῖται ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον. ("Ορα πρεσβείαν 1325").

3^{ον} Αἴτοῦνται ὅπως μειωθῇ αἱ ὑπὸ τῶν τιμαριούχων καταβαλλόμεναι ἡμίσεις δαπάναι πρὸς ἔξοπλισμὸν στόλου κατὰ τῶν Τούρκων.

Ἄπαντάται ὅτι δίκαιον εἶναι ἀφ' οὗ ἀπολαμβάνουσι τῶν ὥφελειῶν νὰ ἐλαφρύνεται ἡ κοινότης τῶν βαρῶν της. Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη, ὅπως ὁ μελετώμενος ἔξοπλισμὸς ὑποβάληται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ μεῖζον συμβούλιον Χάνδακος, ώς μέχρι τοῦτο, αἱ δὲ δαπάναι τούτου νὰ καταμερίζωνται ὡς ἔξῆς: 'Ἡ κοινότης νὰ καταβάλῃ τὸ $\frac{1}{3}$, τὰ δὲ $\frac{2}{3}$ οἱ τιμαριούχοι, οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ ἐν γένει πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ἐλεύθεροι λατῖνοι πλούσιοι, οἱ μεταξὺ τῶν δύο λιμένων κατοικοῦντες καὶ πάντες οἱ Ιουδαῖοι ἐπίσης. Ἐξαιροῦνται οἱ συναλλασσόμενοι μετὰ τῆς κοινότητος καὶ ἔκεινοι οἵτινες δὲν κατέχουσαν ἐπὶ πενταετίαν ἐν τῇ νήσῳ καὶ δὲν συνηλλάγησαν. Συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἐκ τιμαριούχων 3 ἐκ Χάνδακος, 3 ἐκ Χανίων, 3 ἐκ Ρεθύμνου καὶ 3 ἐκ Σητείας οἵτινες μετὰ τῆς διοικήσεως νὰ καθορίσωσι τὰς συνεισφορὰς ἐκάστου.'

4^{ον} Αἴτοῦνται οἱ τιμαριούχοι Σητείας καὶ Τεραπέτρας. ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐξαγάγωσι τὰ σιτηρά των ἐκ Σητείας καὶ μεταφέρωσιν εἰς Χάνδακα.

Ἄπαντάται ὅτι ἐὰν οἱ ἐν λόγῳ τιμαριούχοι τελῶσι τὰς τιμαριωτικάς των ὑποχρεώσεις, δύναται ὁ ρέκτωρ Σητείας νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξαγωγὴν ἀνευ διατυπώσεων.

5^{ον} Αἴτοῦνται ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Ρόδον, καθότι ἀπηγορεύθη τοῦτο ἔνεκα τῆς ἐπιβολῆς δασμοῦ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς πάντας τοὺς Βενετούς καὶ τοὺς ἄλλους ὑπηκόους τῆς Βενετίας.

Ἄπαντάται ὅτι γίνεται δεκτὸν νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Ρόδον ὑπὸ τὸν ὕρον ὅτι ἐὰν ὁ Μαγίστρος εἰσπράττει δασμοὺς εἰς τοὺς μεταβαίνοντας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ τὰ πλοῖα τῶν ἵππων μεταβαίνοντα εἰς Κρήτην νὰ καταβάλωσι τοὺς αὐτοὺς δασμούς.

6^{ον} Αἴτοῦνται ὅπως ἐν περιπτώσει ἀνθρωποκτονίας, μετ' ἐλαφρυντικῶν νὰ ἐξορίζωνται μόνον τῆς νῆσου, ώς συνήθως, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ φόνου, τότε νὰ είναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων.

Ἄπαντάται, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται εἰς πάντας δόμοίως, ἀνευ διακρίσεως προσώπων, τιμωρεῖ δὲ ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματος. 'Εὰν ἡθελον εἰσακουσθῇ οἱ τιμαριούχοι θὰ ἡτο ἀφορμὴ ἀνθρωποκτονιῶν, ἐξ οὗ πλεῖστα κακὰ θὰ συνέβαινον. Διὰ ταῦτα οὐδεὶς νεωτερισμὸς θέλει ἐπιτραπῇ, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ ἐν Ισχύι, ὅτι ἀπεφασίσθη ἐπὶ τῆς δουκείας τοῦ Ιωάννου Μοροζίνη (1327-29) καὶ τῶν συμβούλων του.'

7^{ον} Αἴτοῦνται ὅπως ἡ ζημία ἡ προερχομένη ἐκ τοῦ ταλιαδούρου κατὰ τὴν ἴσοπέδωσιν τοῦ μουτζουρίου ὅταν μετρᾶται σῖτος βαρύνη τὸν πωλητήν.

Ἄπαντάται ὅτι ὁ δοὺς καὶ οἱ σύμβουλοι Κρήτης, ἀς ἐνεργήσωσιν εἰς τρόπον ὥστε ὅτε πωλητής καὶ ἀγοραστής νὰ μὴ ἔχωσι παράπονον. Διότι πᾶς τις δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ἐν τάξει τὸ μουτζούριον.

8^{ον} Αἴτοῦνται, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ συλλαμβάνωσι τοὺς δουλοπαροίκους των καὶ νὰ παραδίδωσιν αὐτοὺς εἰς χείρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἄπαντάται, ὅτι τοῦτο δὲν είναι δυνατόν, διότι θὰ ἡτο ἀρνησις τῶν δικαιωμάτων τῆς κυριαρχίας

καὶ ταπείνωσις αὐτῆς, πλεῖστα δὲ ὅσα κακὰ δύνανται νὰ προκύψουσι. Τοῦ λοιποῦ ἡ διοίκησις
Κρήτης θὰ συλλαμβάνει αὐτοὺς διὰ τῶν ἀξιωματικῶν της καὶ θὰ κρατεῖ μέχρι τῆς ἀναζητήσεως
αὐτῶν ὑπὸ τῶν τιμαριούχων.

Copia dal libro Feudati novelli.

1

Andreas Dandulo Dei Gratia Venetiarum, Dalmacie atque Croaticie Dux,
dominus quarte partis et dimidie totius imperij Romanie. Nobili et sapienti uiro
Petro Gradonico de suo mandato duche Crete, ac nobilibus uiris consiliarijs eius
fidelis dilectis salutem et dilectionis affectum.

5

Significamus uobis, quod in consilijs Minoris, Rogatorum et XL, capte fue-
runt partes incluse in MCCCIL die XVIII Augusti, quare fidelitati uestre manda-
mus per nos et nostra consilia supradicta, quatenus, in quantum ad uos spectat
partes ipsas debeatis inuiolabiliter obseruari.

Datum in nostro Ducali Palatio die XVIII Augusti MCCCIL indict. III.

10

Super ambaxatam nuper expositam dominationem ex parte uniuersitatis
feudatorum Candide, per nobilem uirum ser Petrum Quirino, ambaxatorem dicto-
rum feudatorum, que continet in se principaliter, capitula, sicut inferius declara-
tur, sapientes deputati super dictam ambaxatam, audictam et intellectam dictam
ambaxatam, audictis et intellectis capitulis ipsius ambaxate, et uisis et intellectis
litteris duche, et consilariorum Crete, et eorum responsione super dictis capi-
tulis, ac uisis et intellectis aliquibus litteris ducalibus alias destinatis per Duca-
lem dominationem, duche et consiliarijs Crete, super certis dictorum capitulorum
patientibus mentionem, et super hijs omnibus habita plena deliberatione, consu-
lunt dicti sapientes unum ad unum quod dictorum capitulorum sicut infe-
rius declarabit uidelicet:

15

Super primo per quod dicti affedati petunt quod possint incanipare, bladum
ualentem centum mensurarum frumenti ad yperpera uiginti quinque et inde infra,
et cum dicunt dicti sapientes quia res est comedibilis et in ciuitate inducit sta-
tum magnum pacificum et securum si populi terrarum habeant ubertatem, et
ideo consulunt concorditer dicti sapientes quod ualente centum mensurarum fru-
menti, yperpera uiginti quinque, uel inde supra quod duca et consiliarij debeant
ponere bannum, quod aliquis non audeat emere frumentum pro incanipando, sub
pena yperperorum uiginti quinque, pro quolibet uice et perdendi frumentum; et
ualentem a yperperis uiginti quinque, infra tunc sit in arbitrio duche et consi-
liariorum uel maioris partis eorum permittendi incanipare uel non, secundum
quod eorum discretione uidebitur habendo respectum tam ad bonum statum, et
conseruationem insule, quam ad conseruationem et utilitatem feudatorum sicut
eorum discretione uidebitur conuenire; et si continget quod permittant incani-

pare per aliquod tempus, quod teneantur ducha et eius consiliarij habere in
35 scriptis totum frumentum quod fuerit iucanipatum.

Super secundo capitulo, per quod dicti affedati petunt quod possint unire seruentarias diuersorum corporum, cum eorum feudis et cauallarijs, et cum dicunt dicti sapientes habito consilio cum pluribus, et super dicto capitulo habita plena deliberatione, quam dicti sapientes inuenitur quod alias similis requisitio facta
40 fuit ex parte dictorum feudatorum, et factum dictarum caualiarum et seruentiarum est illud in quo constitit status et conseruatio insule. Super quo facto duca et consiliarij Crete possunt melius cognoscere et fare id quod redundat in melius, pro honore dominationi et pro bono statu et conseruatione insule. Et in dicto consulunt concorditer dicti sapientes, quod scribatur duche et consiliarijs
45 Crete quod super facto dictarum serueutiarum faciant et disponant id quid sit melius pro bono statu et conseruatione insule, et faciant et obseruant sicut captum fuit, domino Phylippo Beligno olim duche Crete et eius consiliarijs, et secundum quod obseruatum est a dicto tempore citra et sicut hodie obseruatur.

Super tertio capitulo expensarum pro armatis fiendis contra Turcos, de
50 quibus expensis feudati soluunt medietatem, et cum dicunt dicti sapientes quia iustum et conueniens est ut quicumque qui sentit de utili et in quorum utilitatem et comodum redundat etiam dicta armata quod ipsi sentiant, similiter de oneribus. Et quod commune quid est multipliciter aggrauatum et multis expensis, debeat aleuiari in parte et similiter affedati predicti; capta fuit pars, quod quoties captum fuerit de armando contra Turcos et posita pars in consilio Candide,
55 sicut fieri hactenus consuevit, quod tunc omnes expenses debeant solui per istum modum, uidelicet, commune soluat tertiam partem dictarum expensarum et alias duas partes soluant omnes feudati burgenses et habitatores totius insule, franchi latini bone et pinguis conditionis habitantes inter duas scalas, et omnes
60 judei similiter; exceptis illis personis, qui faciunt factiones cum communi Venetiarum, et exceptis illis, qui non steterunt per quinque annos in insula et qui non fecerunt factiones, nisi huiusmodi persone fierent affedati; et quod duca et consiliarij eligant tres de feudatis Candide, tres de Canea, tres de Rethimo, et tres de Sithia, bonos et sufficietes, cum quibus ducha et consiliarij debeant se
65 informare et examinare de impositione dictarum expensarum, quibus debuerint impositione, et quibus non, et quantum et quoniam et tali informatione habita possint ducha et eius consiliarij, per maiorem partem eorum facere dictam inuentionem, pro solutione dictarum expensarum et per illum modum qui sibi melior uidebitur. Et ita et taliter facere debeant dictam impositionem inter burgenses suprascriptos et inter judeos, tam ciuitatis quam insula quod non sint
70

grauati ultra conueniens nec habeant materiam conquirendi. Omnes uero tam feudati quam ceteri supradicti teneantur et debeant contribuere et soluere dictam impositionem sicut unicuicunque fuitur impositum et obseruare dictam partem. Et tam duca Crete et eius consiliarij quam ceteri rectores insule teneantur et debeant dictam partem facere inuiolabiliter obseruari.

75

Super quarto quod affedati de Sithia et Hierapetra suppositi rectori Sithie petunt, quod permittantur extrahere sua blada de partibus Sithie et conducere in Candidam etc. dicunt dicti sapientes quod, cum dicti feudati faciunt suas uarnitiones et factiones in Candida et similiter ibi faciunt residentiam permittatur per rectorem Sithie quod dimittat illos extrahere dicta sua blada de dictis partibus Sithie sine ulla contradictione sicut faciunt alij feudati Candide de suis locis. Uerum tamen, remaneat in arbitrio et discretione dicti rectoris Sithie. Ita et taliter permittendi et prouidendi quod castrum et alia loca Sithie remaneant bene munita blado et quod omnes habeant pro seminare sicut eius discretioni melius uidebitur conuenire.

80

85

Super quinto, super prohibitione facta illis de Creta, quod non debeant ire Rodum propter datium, quod ibi accipitur; et propter ea petunt, quod eis ellargiatur uel in totum prohibeatur omnibus Venetis et alijs fidelibus ducalis dominationis quod non uadant etc. dicunt dicti sapientes quod considerata stricta conditione nauigiorum* et quod hodie non ita lucrantur mercatores, ut solebant[#] Crete, quod circa istud factum faciant et prouideant taliter quod tamen loca magistri Hospitalis, unde opportet eos ducere uitam suam. Consulunt concorditer dicti sapientes quod dictis affedatis et alijs de tota insula Crete ellargiatur, quod possint ire et mittere Rodum et ad alia loca Magistri Hospitalis et facere facta sua sicut soliti erant facere. Et si Magister Hospitalis perseuerauerit et accipi faciet datium, quod accipitur a nostris de Creta, quod tunc quoties aliqua nauigia et mercationes fidelium et subditorum Magistri Hospitalis uenient ad insula Crete de Rodo et alijs locis dicti Magistri Hospitalis, quod simile et tale datium accipiatur suis quale accipere nostris occasione nostri moli. Et si dictus magistrer Hospitalis se remouebit et tollet 90 se a suo dicto datio, quod tunc nostri similiter se debeant remouere et ab eis amplius datium non accipere.

90

95

Super sexto capitulo, de homicidis per quod petunt dicti affedati, quod nisi in casu quo committeretur homicidium que casus non esset enormis, quod

* Fl. Cornelius, τ. II p. 314. [quod habita consideratione ad strictas conuentiones navigiorum].

[#] Αὐτόθι. [Non uidetur quod dicta strictura fieri debeat nostris Venetis, nec aliis fidelibus nostre dominationis, sed quia non est justum nec conueniens quod illi soli de Creta substinere debeant tantum damnum, ideo eis alargiatur].

105 tunc bariantur solum de insula, ut consueuit; et si foret enorme tunc remaneat in discretione duche et consiliariorum Crete, etc. Dicunt sapientes, cum iustitia debet omnibus semper esse equalis, que non respicit personas hominum, sed ita maiorem sicut minorem punit equaliter et condemnat. Et si fieret id quod petunt dicti affedati, quod nihil aliud esset dicere nisi dare causam et
 110 materiam homicidia sepius commitendi, unde multa mala et pericula possent euenire; et inde concorditer consulunt dicti sapientes; quod nulla nouitas fiat super dicto capitulo, sed potius remaneat sicut captum et scriptum fuit olim domino Johanni Mauroceno duche Crete et eius consiliarijs; et sicut tunc fuit scriptum et ordinatum et postea et hodie obseruatur, ita debeat obseruari.

115 Super septimo de misuratoribus bladorum, de quibus conqueruntur affedati, quod ille qui, uendit bladum, recipit damnum ex culpa eius qui radat mensuram, quia non radat ut debet. Captum fuit, quod duca et consiliarij Crete quod circa istud factum faciant et prouideant taliter quod tamen ex parte uendentis quam ementis nullus habeat causam et materiam conquerendi; sed unus quis-
 120 cumque in mensura habeat suum rectum.

Super octauo et ultimo, pro quo dicti affedati petunt, quod possint capere suos uillanos et ponere in manibus dominationis etc. Captum fuit, quod hoc feudatis non assentiatur, quod hoc esset derogare juri et honori dominationis Candide. Et etiam multa mala propterea possent euenire. Et in dicto consulunt concorditer dicti sapientes, quod hoc dictis affedatis non assentiatur sed permittatur, quod dominatio Candide ex suo regimine et per suos officiales faciat illos coepi et detineri ad requisitionem dictorum feudatorum, quia uerisimiliter credendum est, quod iuxta qualitate et conditione facti dominatio illa faciet, sicut justum uidebitur. Scribatur tamen duche et consiliarijs Crete, quod circa istud factum taliter faciant et ita prouideant quod dicti affedati non possint recipere damnum propterea a suis uillanis sicut eorum discretioni uidebitur conuenire; et quod Ducha et consiliarij Crete teneantur omni uice ad requisitionem feudatorum dare eis litteras, nuntios et de familia quoties fuerint requisiti a dictis feudatis, facientes circa hoc taliter quod non habeant materiam conquirendi.

6

"Ενεκα τῆς ἐρημώσεως ἐκ πανώλους τῆς Ρεθύμνου οἱ ξένοι οἱ ἐρχόμενοι νὰ κατοικήσουσιν αὐτόθι καὶ εἰς τὸ Παλαιόκαστρον δὲν θὰ καταβάλωσι τὰ 12 γρόσια, τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν κοινότητα πᾶς ξένος ἐρχόμενος νὰ κατοικήσῃ. 1350, Φεβρουαρίου 18.

¹ Millesimo trecentesimo IL Indicione III, die XVIII Februarij.
Capta. Ut locus et districtus castri nostri Rethimi, qui ob pestem que fuit

